

WÕTA ja LOE!

№ 19.

Missugune on õige usk?

Inimesel on ikka raske otsustam filmapilk, kui ta peab walima. Ja walitakse siis, kui asju on palju, mille hulgast tuleb omale otsida sobiw. Just nagu mees, kes läheb walmisriiete ärisse, et sealt kirju rea ülikondade hulgast walida omale kohast. See polegi sageli nii kerge, pealegi kui ostja asjatundmatu. Wõib kergesti sisse kukkuda ja saada ülikonna, mille õmbluse kohad warsti heatahtlikult naeratama lõbbwad j. o. lahti kärisewad, tunnistades ärimelhe pettusest. Aga võib niigi juhtuda, et saad ülikonna, mis pealt näha suurepäraline, kuid wihmase ilmaga seljas ära laguneb, sest ta on paberist. Saksamaale sõites hoiatati mind sellist osta, sest oli sarnaseid juhtumeid sageli ette tulnud.

Rõik usud on head! ütlewad paljud ja lahendamad sarnaselt lapselikult lihtsalt selle küsimuse. „Ükspuhas, kuidas inimene usub, pea asi, kui ta aga kohtlaselt usub!“ nii on selle rühma hüüdsõna. Kuid meie saame aru, et siin on latali mindud. Iga usk võib olla küll hea, kuid hea ainult oma koha peal. Saatanal on ka hea usk, kuid see usk ongi hea nimelt põrgu jaoks ja selleks, et põrgut walmistada juba maa peal ja inimesi sellesse saata. Saatanal on suur usk oma töötajärgedesse. Ta usub, et tal ei pruugi üksinda olla igaweses pimeduses, waid saab suure hulga kaaskannatajaid. Ta usub, kui saadab maailma oma sulased: wiinawaimu, tubaka, ajawaimu, hoorawaimu ja muud waimud, et need tagajärjericvalt töötawad ja ta polegi oma usuga häbise jäänud. Mõni ärimel usub, et ristiusk ja petmine äritegewuses wäga kokku pastwad. Ja pettusega kogub ta omale ülekohtuse waranduse, mis kord tulena põletab südametunistusel, kui teda Jumala armu läbi kord üles äratatakse.

Modern abielumees usub, et see polegi patt omal pidada armukefi, waid see olla loomulik ja samuti arwab ka lodewa kombluslega naine. See usk on küll hea omal kohal, nimelt muutma musta walgeks ja walget mustaks, kuid hukatusõõd, mis abielurikkujaid, wargaid, ahneid, petiseid j. t. sarnaseid ees ootab, ei muuda ta koguni mitte paradiisiks.

See usk on hea omal kohal — teed põrgusse sillutama.

Nii on palju wale arusaamisi usust, mis on pimestanud tuhandeid inimesi ja teinud usumõiste mustaks. Pole mitte wale, kui kommunistid ütlewad, et usukatte all on palju ülekohtu korda saade-

tud, werist ülekohtu. Reskaja ajaloo leheküljed nõretavad ülekohtuselt malatud werest, mida „usk“ teinud. See oli ka usk, usk, mis mõis palmetades tappa wenda.

„Mina usun Jumalat,“ ütlemad paljud.

Piibel wastab: „Sa usud, et Jumal on üksainus. Sa teed hästi: kurjad waimud usuvad ka ja wärisewad. Aga tahad sa teada, oh tühine inimene, et usk tegudeta on surnud!“ Jak. 2:19—20.

Nii on siis sarnastest usust liig wähe kasu. Peaufust kubitse maailm, kuid Jumal ootab südametuskku, mis pole ainult kuim tõeks pidamine Jumala olemisest, waid elu uuendam wägi.

Milline on õige usk?

Õige usk on see, mis meid õigesse wahkorda asetab Jumalaga ja Jumala sõnaga. Ja see on usk Jeesuse Kristuse sisse, kui isiklikusse Õnnistegijasse. Jeesuse läbi saame asetatud õigesse wahkorda Jumalaga — omame tema läbi pattude andestuse, rahu, lepituse Jumalaga ja Jumala lapse õiguse, ning imelik, awaneb Piibel!

Jeesus peab olema meie isiklik Õnnistegija ja uskuda ei saa keegi teise eest, waid seda peab igaüks isiklikult läbi elama. See on suur elamus meie elus, kui kord Jumala arm Jeesuses Kristuses ilmub päästmiseks ühele patusele. Ja patused on kõik Jumala silma ees. Room. 3:23.

See usk on elu uuendam usk, seda usku mõtte leida inimestel mitmesugustest kogudustest ja wäljaspool neid, nagu on lõpmata palju nende ümber neisfamus organisatsioonides inimesti, kellel see puudub.

On sul see? Omad sa usu, mis ühendab sind Õnnistegijaga elus ja surmas, tehes sind õnnelikuks ja mõitjaks?

India mõistujutt.

Wäga õpetlik on meilegi üks India mõistujutt. Buddha tuli taewasse ja sai omast juhust ühest taewast teise wiidud. Wiimaks jõuawad nad omapärasesse kolikambrisse, kus üks suur hunnik kokku kuhjatud on. Buddha küsib: „Milleks on see armuta hulk tigukarpe?“ Juhst wastab: „Need pole kellegi tigukarbid, waid nende inimeste kõrwad, kes heameelega head kuulafid, kuid seda ei teinud. Kõrwad on seeläbi õndsaks saanud, kuid ihud on põrgus.“

Nad lähewad edasi ja jõuawad taas ühe omapärase kolikambri juure. Siingi asetseb suur hunnik. Buddha küsib: „Kas on need angerjad, wõi kalad?“ Saatja wastab: „Need on sarnaste inimeste keeled, kes oma keelega teistele inimestele õnnistuse teest rääkifid, kuid ise seda teed mööda ei käinud. Nende keeled on seetõttu taewas, aga nende ihud põrgus.“

See mõistujutt on wäga tõsine ja kurbloomik jutustus inimestest, kelle pea käis taewateed, kuid jalapõrgu teed. Õndsaks saamiseks on rohkem waja, kui ainult kuulda ja igawesti kuulda,

wõi teistele kuulutada. Selleks on waja ka teha midagi. See eeldab kogu südame ja elu muutust. Herodes kuulis ka heameelega Kristija Johannese jutlust, kuid siiski sai ta mõrtsukaks. Ning Issand räägib paljudest, kes kord ukse taga seisawad jutustades oma wägewaist kuulutust ja imetegudest, kuid siiski peawad hukka minema.

Rahjuks on tänapäewgi palju õndsaid kõrwu ja suid, kuid wähe õnnist elu. Millisesse rühma kuulume meie?

Sahjad kristlased.

„Sahjad kristlased“ wõib ära tunda järgmiste tundemärkide järele:

1. Neil on Piibel, kuid oma waimlise ja waimuliku toidu ammutawad nad ajalehtedest.

2. Nad laulawad rahust, kuid ei näe waewa, et seda saawutada.

3. Nad paluwad, et jumalariik tuleks, kuid nad ehitawad sellele teele ette parrikaade oma ilmliku eluga.

4. Kõiks kõrwul kuulewad nad jutlusti eneseärasalgamisest, kuid nad tuubiwad endid täis maiustustega ja riietuwad kallide riietega.

5. Nad ülistawad Jeesust oma huultega, kuid nad seletawad, et see, mida ta tegi, on wõimatu tänapäew pidada.

On sul mingit sarnadust nendega?

Südametunnistus ei lasknud ennast wenitada.

Keegi Jiri ärijuht tahtis wenitamisega pikemaks teha kanga-pakki. Hoides ise kanga ühest otsast kinni, andis ta selle teise otsa jooksupoisile ja ütles: „Tõmba nüüd õige tugewasti!“ Kuid pois ei liikunudki.

„Tõmba!“ hüüdis ta uuesti, kuid pois wastas: „Ei saa seda teha, härra.“

„Miks, mitte?“ küsis juhataja.

„Südametunnistus keelab mind seda tegemast, härra.“

„Sinust ei tule kunagi ärimeesst,“ wastas juhataja.

Sest poisist tuli hiljem kuulus Adam Clarke ja sai wõimaluse kõneleda kümneile tuhandele inimestele, manitsedes pidada neid kinni usust ja heast südametunnistusest.

„**Patud ristile jäid!**“ on auline sõnum patustele kuulutamiseks ja laulmiseks. Seepärast on see laul ka lühikese ajaga läbi lõõnud. See ja palju teisi ilusawõitlilisi laule leiata **Waimulik Kodumaa laulitus**. Lauludel noobid juures. Hind 25 s. Suuremal arwul 0/0. Raha wõib ka saata postmarkidena kirjas toimetaja aadressil.

M i k s p ä r a s t kuulukse nii harwa kiitust ja tänu meie keskel? Kas mitte seepärast, et anname nii wähe wõimalusi Issandale teha imesid meie elus ja selle asemel omal jõul liigume ja aina teda aitame. Kui päike paistab südames, siis wõib seda näol näha. Pöörmises tuleb inimene risti juure, risti alla, ristilööduks.

Kloostrid ja wabrikud.

Karl Mez Freiburgisti i. Br., suur töö sõber, tõstis kõrgele selle motto: Palu ja tööta! Tal oli igal pool rikkalikud õnnistused. „Need asjad“, ütles ta, „peawad tingimata kooskõlas olema.“ Kui ta ühel päewal oma sõbraga ühest kloostrist mööda läks, küsis ta: „Tead ja, miks see klooster lagunud on?“ Küsitaw tõi ette mitmesuguseid põhjendusi, mis teda aga ei rahuldanud. „Ma tahan seda lühidalt öelda“, ütles Mez. „Põhjus on see: kloostriis hakati lõppude-lõpuks ainult paluma ja jäeti töö, seepärast on nad lagunenud. Wabrikutega ei lähe ka paremini, kui seal ainult töötatakse aga ei paluta.“

Kas pole praegune kriis, mis tabanud tööstusi ja wabrikuid, selge tõestus sellele? Palwe ja töö peawad käima käsikäes, siis ilmub Jumala õnnistus.

Koosoleku laulud.

Wiisil: Oh waga Jumal, kes. 230.

Oh wõtte katsuda Ja südant läbi waata, Kas õige usk teil on, Kas Kristus sealt on leida; Kas elab teie sees Arm, heldus alandus, Piikmeel ja kannatus, Ja meele tasandus.

Usk selge walgus on, Mis süda warjul hoiab Ja fiiski nagu koit Sealt tema wälja paistab, Teeb Jeesu sarnaseks. Siis näitse selgeste, Et südant uueks teeb, Kui Waimus kõnnime.

Usk loodab kindlasti, Mis Jumal tootanut, Mis tema rääkinud Ja sõnas kinnitanud; See lootus lõpmata jääb seisma kõwasti, Ei hädas, ristis ka Ta kao ilmaški.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 425.

Ma tean, mis mina usun, Mis kõikumata jääb, Kus julgesti ma asun, Kui ilm ka hukka läeb. Ma tean, mis appi tõttab, Kui käes on surmaõõ, Kui ebatarkus petab Ja nurja läeb ta töö.

Ma tean, mis kõiges elus Ei minust maha jää. Mul kindel koja alus, Mis kadumist ei näe: Need on mu Jeesu sõnad, Need selged sõnad kõik! Ses kaljukindlas linnas On minu warjupaik.

Seft see, kes okastroonil On ristil rippunud Ja kes nüüd taewatroonil? On Jsaft tõstetud: See on ju lepitanud Mind oma were wäel, See on mind lunastanud, Kes Jsa järje peal.

Toimetuse aadress on Pääkese 5—7, Tallinn; mitte enam postkast 284 ega Koidu 68-b kirju saata!

Toimetaja Peeter Sinf. „Õõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ilmub 2 × kuus. Makstab aastas 50 s., 1/2 a. 25 s. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-misjoni heaks, tellimisi ja kaastööd saata toimetaja aadressil — Pääkese 5—7, Tallinn. Tellida võib ka Briti ja Wälism. Piibliseltfisi, Ratastaewu 4, Tallinn; sealhambas saada ka igasuguseid piibleid ja piibliõisi.